

Andrzej Bartczak, Janusz Pietrzak, Janusz Tomala

Łęczyca, woj. płockie. Stanowisko 1 - rynek

Informator Archeologiczny : badania 17, 201-202

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

III faza - gotycka dotycząca przebudowy części kościoła klasztornego i budowy kolejnych budynków części gospodarczej klasztoru.

Badania na konsultowane z prof. dr. J. Rozpędowskim i dr. Os. Lareta.
Prace będą kontynuowane w r. 1984.

ROBLIN

Stare Miasto
kloster VI

patrz okres nowożyty

LUBSTÓWEK, gm. Sempolno
woj. konińskie
Stawisko 1

Muzeum Okręgowe
w Koniinie

Badania prowadził mgr Mirosław Olszowski. Finansował
Muzeum Okręgowe w Koniinie. Pierwszy sezon badań.
Gródek stożkowaty /XIV w./.

Gródek położony jest na zachodnim krańcu jeziora Lubstowskiego i na północy-zachód od wsi Lubstówek. Od strony północnej i zachodniej otoczony podmokłymi łąkami, wznosząc się ponad nie na 7,5 m. Do chwili obecnej zachowała się 1/3 pierwotnej objętości gródka. Pozostała część została rozebrana jeszcze przed wojną w celu wyrównania okolicznych pól. Celem badań było określenie stopnia niszczenia obiektu oraz jego chronologii.

Prace badawcze prowadzono na znacznej wysokości, gdzie założono 2 sondy o wymiarach 3 x 3,5 m. oraz 3,3 x 4,0 m., które pozwoliły stwierdzić, że część centralna gródka oraz partie wschodnia, południowo-wschodnia, północna i północno-wschodnia uległy bezpowrotnemu zniszczeniu. Zachowane partie zachodnia pozwoliła stwierdzić, że gródek usypany z piasku, o świątecznej konstrukcji, wzmocnionej wewnątrz warstwami gliny. Brak jest śladów fosy, co potwierdzałoby sytuację obserwowaną w terenie o pierwotnej możliwości otoczenia gródka przez wody jeziora /na długości około 3/4 obwodu/.

W trakcie badań uzyskano liczny materiał kostny zwierzęcy oraz ceramiczny, jak również nieliczne przedmioty żelazne.

Wstępna analiza materiału pozwala datować go na lata około połowy XIV wieku.

Badania zakończono.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koniinie.

ZKONO, gm. Wągrowiec
woj. pilskie
Stawiska 3 i 4

patrz wczesne średniowiecze

ZŁOZYCA
woj. płockie
Stawisko 1 - Rynek

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Łodzi

Badania prowadził mgr Andrzej Bartoźak /autor sprawozdania/
przy współudziale mgr mgr Janusza Pietrzaka i Janusza Tomala. Finansował WKZ w Płocku. Trzeci sezon badań.
Miasto łokajskie /XIII - XI w./.

Badania prowadzone były na rynku /Plac Kościuszki/ i stanowiły kontynuację prac rozpoczętych w 1982 roku. Miały one na celu dalsze rozpoznanie zabudowy południowej pierzei rynku /całkowicie wyburzonej ok. 1820 r./ oraz ustalenie sposobu zagospodarowania zaplecza działek przyrynkowych. Wykono 3 wykopy archeologiczne oznaczone numerami VA, VB, VC.

Wykop VA, o wymiarach 12 x 2 m wytyczono na przedłużeniu wschodniego boku wykopu V z 1982 r. z kierunku południowym, tj. przestąpiła do wyburzenia pierzei. Sięgał on w głąb parceli przyry-

kowej. Na wykopie tym zachserwowano wyraźne ślady siveleacji terenu, w wyniku której usunięte wszystkie nawarstwienia soneżyte. W stanie sieniarniczym zachowały się santomiat warstwy z XIII - XV w. Odsłonięto tu pleocetkowy budynek gospodarczy o długości ok. 5 m /szerokości nie ustalono/, datowany na XIV - pocz. XV w /obiekt nr 1/83/. Poniżej odkryto kolejny budynek podpiwniczony, o długości 5 m i nie ustalonej szerokości oraz miąższości wypełniaka ok. 2 m. Od strony północnej prowadzily do niego schody wykładane drewnem.

Najciekawszym zabytkiem z tego obiektu są fragmenty małej ozarki wykonanej z czerstego szkła. Na podstawie licznych fragmentów ceramiki budynek ten można datować na II poł. XIII w.

Wykop VB o wymiarach 6 x 2 m wytyczono na przedłużeniu północnego boku wykopu V, tj. równoległe do wyburzonej pierzeji. Zlokalizowano tu fundamenty kolejnej kamieniczki, którą podobnie jak budynek odkryty w poprzednim sezonie badań można datować na II poł. XVI w. Odsłonięto także relikty spalonego budynku szachulcowego o szerokości 4 m. Obiekt ten datowany na I poł. XVI w; został przecięty przez wyżej wymienioną kamieniczkę. Wypełniako cwiastego budynku zawierało m.in. zalazny syrandol z pięcioma podstawkami na świecę podwieszonymi na pomoco ozdobyach żelaznych.

Wykop VQ o wymiarach 14 x 2 m wytyczono na przedłużeniu północnego boku wykopu V /w kierunku zachodnim/, tj. równoległe do wyburzonej pierzeji. Na wykopie tym odkryto pozostałości dwóch podpiwniczonych budynków zbudowanych prawdopodobnie w konstrukcji ramowej i datowanych na XVII w. Pierwszy z nich /obiekt nr 5/83/ o niustalonych wymiarach jest jednofazowy i uległ zniszczeniu na skutek pożaru. Drugi /obiekt nr 6/83/ o szerokości 5 m zbudowany w podobnej konstrukcji był budynkiem wielofazowym.

Nawarstwienia średniowieczne zachowały się tylko szcążkowo pod obiektem nr 6/83/.

Badania będą kontynuowane.

MALBORK

woj. śląskie

Stare Miasto - Szkoła Łacińska

Muzeum Zamkowe

w Malborku

Badania prowadził mgr Mariusz Mierzwinski. Finansował MDK w Malborku. Pierwszy sezon badań. Budynek murewany / 1 poł. XV w./.

Badaniami objęto budynek murewany znajdujący się w obrębie zachodniego ołagu murów obronnych miasta wspanionych wzdłuż Nogatu. Po zniszczeniach wojennych z obiektu - zwanego potocznie Szkołą Łacińską - pozostała zachowana częściowo w siewpniej wysokości gotycka partia zachodnia z charakterystyczną wlewoją ozłonowaną wysokimi wąkami. W siewpianiu do zamierzonej odbudowy obiektu wykorzystano konieczność wykonania ekspertyzy technicznej wytrzymałości fundamentów i wykonano metodami archeologicznymi dwa wykopy o łącznej powierzchni około 9 m².

Wykop 1/83 założono w pierwszej od południa wąpce siewpniej zachodniej. Odsłonięto w nim fundament budynku wzniesiony z kamieni polnych i gruzu oglanego na zaprawie wspaniej w wykopie szeroko-przestrzennym. W miarę warsztatnia głębokości fundament rozszerzał się stopniowo wychodząc na głębokość 2,10 m około 40 cm przed lico siewpny. W zachodniej partii wykopu odkryto podmurówkę siewpniejszą siewpniejszą dobudówki w formie murku na wysokość dwóch warstw oglań.

Wykop 2/83 założono przy zewnętrznym północno-zachodnim siewpnie budynku. Około 30 cm poniżej obecnego poziomu terenu odsłonięto płaszczyznę bruku z kamieni polnych, pod którą zasiewpniała się gruba na około 40 cm warstwa spaleniwy - prawdopodobnie ślad po katastrofalnym pożarze Starego Miasta w 1899 r.

Do czasu opracowania siewpniejszego komunikatu badania nie zostały jeszcze zakończane. Materiał przechowywany jest w Muzeum Zamkowym w Malborku.

Badania będą kontynuowane.